

Nu falmer skoven trindt om land

N.F.S. Grundtvig
(1783-1872)

(DS 729)

Tysk folkemelodi

Soprano

1. Nu fal-mer sko - ven trindt om land og fug - le - stem - men da - ler; alt
2. Hvor mar-ken bøl - ged nys som guld med ak og vip - per bol - de, der

Alto

1. Nu fal-mer sko - ven trindt om land og fug - le - stem - men da - ler; alt
2. Hvor mar-ken bøl - ged nys som guld med ak og vip - per bol -de, der

Tenor

1. Nu fal-mer sko - ven trindt om land og fug - le - stem - men da - ler; alt
2. Hvor mar-ken bøl - ged nys som guld med ak og vip - per bol -de, der

Bass

1. Nu fal-mer sko - ven trindt om land og fug - le - stem - men da - ler; alt
2. Hvor mar-ken bøl - ged nys som guld med ak og vip - per bol -de, der

5

S.

flyg - ted stor - ken o - ver strand, ham føl - ger vil - tre sva - ler.
ser man nu kun sor - ten muld og stub - be - ne de gol - de.

A.

flyg - ted stor - ken o - ver strand, ham føl - ger vil - tre sva - ler.
ser man nu kun sor - ten muld og stub - be - ne de gol - de.

T.

flyg - ted stor - ken o - ver strand, ham føl - ger vil - tre sva - ler.
ser man nu kun sor - ten muld og stub - be - ne de gol - de.

B.

flyg - ted stor - ken o - ver strand, ham føl - ger vil - tre sva - ler.
ser man nu kun sor - ten muld og stub - be - ne de gol - de.

3. Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af travet.

6. Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

9. For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

4. Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

7. Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

10. Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

5. Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

8. Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.